

LISTY GALANTSKÝM 21/2021

Milí bratia a milé sestry,

zvlášť v tejto dobe si neviem predstaviť, aby išiel niekto na dovolenku do zahraničia a nemal zaplatené cestovné poistenie. Aj za iných okolností sa môže všeličo stať, no teraz je doba obzvlášť neistá. Pri úraze, zranení, chorobe či nutnej karanténe je dobré mať za sebou silného partnera – poisťovňu, ktorá nám pomôže zvládnuť neočakávané výdavky.

Nachádzame sa na prahu nového školského roka a tiež veru nevieme, čo nás počas neho čaká. Každý z nás má svoje očakávania a predpoklady, ale čo sa reálne bude diať, to len uvidíme. Zhodneme sa asi v tom, že všetci očakávame, že aj tento rok bude náročný. Tak ako na dovolenke, tak aj počas očakávaného ťažkého školského roku chceme mať za sebou silného „partnera“. Preto dnes začíname s prosbou o Božie požehnanie a o múdrosť i silu zvládnuť všetko, čo nám prichádzajúcich desať mesiacov prinesie.

Nie je to však len otázka školy. Môže ísť o očakávanú operáciu, rôzne zdravotné problémy či iné výzvy života. Vždy je dobré mať za sebou silného „partnera“. Poprosme Pána Boha o Jeho prítomnosť vo všetkom, čo nás čaká.

Možno budeme čeliť starostiam a výzvam, ktoré sú pre nás také veľké ako Goliáš stojaci proti Dávidovi. No práve tak ako Dávid, s Božou pomocou môžeme všetko zvládnuť a prekonať aj to, čo sa nám zdá neprekonateľné. Možno budeme čeliť veciam, ktoré sú mimo nás, mimo našich schopností, mimo našich možností ich ovplyvniť. Vložme to do Božej ruky a to, čo nás presahuje, nechajme na Neho a On sa o to postará.

Všetkým nám prajem školský rok, v ktorom bude Hospodin stáť na našej strane.

Miroslav Kerekréty

Kázeň na nedeľu 14. nedeľu po Svätej Trojici, 5. septembra 2021

„Podobné je kráľovstvo nebeské pokladu skrytému na poli, ktorý človek našiel a skryl; od radosti nad ním ide, predá, čo má, a kúpi to pole. Ďalej podobné je kráľovstvo nebeské kupcovi, ktorý hľadá vzácne perly; keď našiel drahocennú perlu, odišiel, predal všetko, čo mal, a kúpil ju.“

Evanjelium podľa Matúša 13, 44 - 46

Milí bratia a milé sestry,

veľa ľudí sníva o tom, že by znenazdania prišli k veľkému majetku. Mnoho filmov bolo natočených s podobným scenárom, kde obyčajný človek sa vďaka výhre alebo dedičstvu po strýkovi, ktorého nikdy nestretol, stal rozprávkovo bohatým a dedičstvo si mohol ponechať len po splnení zvláštnych úloh. Ako radi by sme boli v jeho koži! Pravdou však je, že v reálnom živote sa veľké majetky vyhrávajú len veľmi zriedka a normálny človek, keď chce niečo nadobudnúť, musí vedieť robiť, zarobiť a zadeliť – aspoň tak mi to vysvetľoval môj starký. Vo svojom živote poznal ľudí, ktorí vedeli ťažko robiť, ale nedokázali si presadiť spravodlivú mzdu. Boli takí, ktorí robili za pekné peniaze, ale nevedeli si peniaze rozumne zadeliť tak, aby z nich aj ušetrili. On sám sa snažil poctivo pracovať, zarobiť aj na rôznych fuškách (volali ho ezermešter) a peniaze múdro zadeliť. Celkom sa mu darilo, pretože väčšinu života pracoval len sám a vychoval štyri deti, z ktorých niektoré študovali aj na vysokej škole. Keď mi to rozprával, bol som tínedžer a až tak veľmi ma to nezaujímalo, ale on mi to chcel odovzdať ako pravdu o živote, ktorú objavil a aj sám na sebe overil, že funguje. Odovzdal mi kus múdrosti a poznania, aby som na to nemusel prísť sám na vlastných chybách. Zvlášť v minulosti to v rôznych povolaniach fungovalo práve takto. Skúsenosti, recepty či receptúry, rôzne pracovné či výrobné postupy v závislosti od povolania odovzdávali otcovia synom a matky svojim dcéram. Boli to mnohé povolania: kováči, vinári, pekári, obchodníci, garbiari, apatekári a iní. Z generácie na generáciu si odovzdávali overené a vyskúšané pravdy, neraz ako tajomstvá, a tieto poznatky boli majetkom – dedičstvom rodiny po stáročia.

Myslím, že doba sa v niečom zmenila a v niečom nie. Veľmi veľa vecí dnes nájdeme my aj naše deti na internete. Včera som jedol tu v Galante čerstvé „muránske buchty“, pretože si pani vyhľadala pôvodný recept na internete a pozrela si k nemu aj video. Chutili naozaj ako pravé „muránske buchty“. Toto sa zmenilo, tieto možnosti pribudli. To, čo sa nezmenilo, je túžba rodičov

odovzdať svojim deťom hodnoty a pravdy, ktoré oni sami objavili a sú pre nich samých dôležité. Deje sa to denno-denne vo výchove našich detí, keď im vysvetľujeme náš spôsob života a chápania vecí vôkol nás. Robíme to slovami ale najmä príkladom, reakciami, rozhodnutiami, ktoré robíme, a naše deti nás pritom pozorujú a učia sa. Učíme ich hodnotám ako rodina, pravda či láska.

My tu máme dnes dve krátke podobenstvá hovoriace o kráľovstve nebeskom. Pod pojmom kráľovstvo nebeské nerozumieme žiadne ohraničené územie tak, ako to býva pri pozemských kráľovstvách. Kráľovstvo nebeské je všade tam, kde vládne Boh, Jeho pravidlá a princípy. Tu na zemi v istom zmysle obmedzene, v Jeho svete úplne. Ak hovoríme o kráľovstve nebeskom, myslíme tým existenciu človeka v Božej prítomnosti. Zjednodušene povedané máme na mysli večnosť po smrti v prítomnosti svätého Boha. Pod kráľovstvom nebeským môžeme mať na mysli aj samotnú existenciu Boha.

„*Podobné je kráľovstvo nebeské pokladu skrytému na poli, ktorý človek našiel a skryl; od radosti nad ním ide, predá, čo má, a kúpi to pole.*“ Môžeme polemizovať nad tým, ako človek našiel ten poklad – náhodou pri práci alebo sa hľadaním pokladov zaoberal. Môžeme sa zamýšľať aj nad tým, či bolo morálne správne kúpiť to pole a majiteľovi neprezradiť informáciu o nájdenom poklade, čím ho v istom zmysle okradol. Podstatné pre mňa dnes je, že človek poklad našiel a pochopil, že je to poklad vysokej hodnoty, ktorý si nemôže nechať ujsť. Ide, predá, čo má, a kúpi to pole aj s pokladom. Urobí všetko pre to, aby ten poklad získal pre seba a dnes môžeme povedať, že aj pre svoje deti. Nič z toho, čo má, nie je také dôležité, aby to neobetoval pre získanie pokladu. Tým je zároveň povedané, že to, čo mal dovedy, má tiež svoju hodnotu, ale v porovnaní s nájdeným pokladom stojí za to sa toho zriecť. Často je to len nereálny pohľad na seba samého. Kráľovstvo Božie je poklad, ktorý si človek síce nemôže kúpiť, ale môže ho získať. Kúpou poľa je viera v Pána Ježiša Krista, viera, že Jeho obet' bola vydaná aj za mňa a nasledovanie Božích princíпов už tu na zemi.

V druhom podobenstve je to trošku naopak. „*Dalej podobné je kráľovstvo nebeské kupcovi, ktorý hľadá vzácne perly; keď našiel drahocennú perlu, odišiel, predal všetko, čo mal, a kúpil ju.*“ Tu je kráľovstvom Božím kupec a nie perla. Kupec cieľavedome hľadá vzácne perly a pozná ich hodnotu. Keď nájde vzácnu perlu, hoci obetuje všetko, čo má, môže si ju kúpiť a získať pre seba. Kupec je Pán Ježiš - Boh, ktorý hľadá teba a pozná tvoju skutočnú

hodnotu. Ty si pre neho vzácna perla a On urobil všetko pre to, aby ťa získal pre Božie kráľovstvo. Celé dielo spásy – všetko utrpenie, ba i smrť na kríži či zostúpenie do pekiel mu stáli za to, aby ťa získal. Pán Ježiš ťa vidí takého, aký si dnes, ale vidí aj to, kým sa pod Jeho vedením môžeš postupne stať. Vidí úžasný potenciál, ktorý je v tebe ešte stále ukrytý.

Je dobré uvedomiť si určitú reciprocitu. Ak chceš získať Božie kráľovstvo, musíš **všetko** „*stratiť*“ – podriaadiť viere v Boha, no ten istý Boh, ktorý sa stane najdôležitejším v tvojom živote, rozhodovaní, ten istý Boh urobil tiež **všetko**, aby ťa získal pre seba, lebo si vzácny v Jeho očiach.

Bratia a sestry, čím je pre nás Boh a viera v Neho? Je pre nás pokladom z podobenstva? Vnímame vieru v Boha ako niečo vzácne, čo je hodné odovzdať svojim deťom ako dedičstvo alebo „know-how“ nášho života? Ak by ste mali možnosť vybrať si jednu vec, ktorú vaše deti „zdedia“ po vás a zostane im na celý život, čo by to bolo? Bola by to viera v Hospodina alebo niečo iné? Ja za seba môžem povedať, že viera v Pána Ježiša Krista je to, čo chcem, aby sa stalo neoddeliteľnou súčasťou života mojich detí tak, ako je to aj pri mne. Všetko totiž, s čím sa dnes identifikujem – som syn, ktorý raz osirie, som manžel, ktorý môže ovdovieť, som evanjelik a farár, ktorý možno bude musieť opustiť cirkev kvôli „novému“ učeniu, som otec, ktorého môžu deti predbehnúť na ceste do večnosti, ak mi dá Pán Boh príliš dlhý život. Veci, majetok, ktorý mám/máme, môže stratiť hodnotu. Som bytosť schopná myslenia a rozhodovania, ale i to sa môže pominúť. Toto všetko sa môže stať a ak by sa to stalo, čím potom zostanem, čo sa nikdy nezmení? Zostanem Božím dieťaťom, ktoré miluje svojho nebeského Otca a ktoré je vzácne v Jeho očiach. Byť Božím dieťaťom – to je moja základná identita a to je zároveň najhlbšia pravda o mne, o človeku, ktorú chcem odovzdať svojim deťom. To je pre mňa vzácny poklad, ktorý som našiel, a poznanie jeho hodnoty chcem odovzdať ďalšej generácii. Možno práve tak, ako to urobili moji rodičia, keď ma priniesli ku krstu svätému, podobne ako vy.

Uvedomujem si, že je to cesta, proces v živote človeka a ani ja nie som na jeho konci. Chcem vám však povedať, že ako farár tohto cirkevného zboru a verím, že i cirkevný zbor ako taký, chceme kráčať po tejto ceste do Božieho kráľovstva spolu s vami, s každým jedným z vás bez ohľadu na vek či čokoľvek iné, pretože aj v našich očiach ste vzácnou perlou.

Amen.

Miroslav Kerekréty, zborový farár